

I. N. I.

C R U X

Domini nostri JESU CHRISTI

Actu Oratorio præsentanda

In Gymnasio Thoruniensi

Fer. VI. Hebdomadis M. An. MDCCIX.

pia devotione indicitur

Rectorc, Proff. & Visitat.

1709.

L. B. S. & O.

Otam cruentissimæ Passionis & mortis acerbissimæ seriæ, quam Servator noster ex infinito & præfinito in nos amore ultero animo leque sustinuit, qua prosa, qua versa consideravimus hæc tenus : Sæpe etiam eandem sigillatim non minus multimodis Dramatibus, quam Progymnasmatisbus Oratoriis enucleavimus, studiosamque Juventutem fidei nostræ commissam in illa meditanda solita dexteritate exercuimus ; Prostant huius rei Programmata luci meridianæ exposita, ita, ut nonnulli nuperrime nullam habuerint occasionem, nisi ex odio in litteras, in vulgus protrudendi verba : in Gymnade nostra desississe disputandi ardorem: exulasse Actus Oratorios. Utinam modo hi publicis nostris laboribus interessent frequentius ! magis magisque & docentium & dissentientium acueretur industria, juxta illud Poetæ :

*Excitat auditor studium, laudataque virtus,
Crescit in immensum, & gloria calcar habet.*

Sed cruciarios hos Scholæ nostræ severioribus Aristarchis censemus relinquimus, & absque prævia deprecatione insigne hoc *magistratu* sponte condonamus, neque iis amplius ullam cruce figimus, tanto sollicitiores de nostri instituti ratione, quanto clarior illustriorque, a Cruci Christi accedit ipsi commendatio ; Hæc enim sublimis est Philosophia nostra, scire Jesum & hunc crucifixum, ut Bernhardi Serm. XLV. in Cant. verba faciamus nostra, præeunte identidem ipsi Gentium Doctore 1. Cor. 11. 2. In hoc superavimus hucusque malignas mundi adversitates, in primis tor pericula grassantis cis paucos menses inter nos pestiferæ luis, & superabimus reliquas, quæ nos adhuc circumstant cruces. Dum vero Crucis mentionem in Rubrica injicimus, in illud lignum præsertim digitum intendimus in formam Crucis erectum, in quo DEUS-Homo Cruciatu exquisitissimos pro omnium hominum expiatione voluit sufferre, ne æternum in inferno cruciarentur. A ligno, scribit Iren, adv. hæres. Lib. V. 17. Principium transgressionis, a ligno etiam parta salus. Christus ideo extensis manibus peperdit, ut populos congregaret. Hæc Crux per manus transversum positas in V. T. significabatur, ut probe observat Tertull. de Baptismo c. 8. Imo in ipso homine conspicitur, si expansis

*h*expansis brachiis Corpus in altum erigatur. Vid. Idem L. I. ad Nation. 12. L. de Idolatria c. 12. Crucem vero hanc ab Helena Constantini matre inventam non memorat Eusebius, antiquissimus rerum Ecclesiasticarum, quæ Eruditorum manibus teruntur, Scriptor, etiam si memoriae prodat, duas Basilicas extruxisse Helenam Bethlehem, & in Spelunca Ascensionis. vid. Lib. III. de Vita Constantini M. c. 42. f. 504. seqq. ex Edit. H. Valesii. Laudat etiam laudatissimus Autor Orat. de Laudibus Constantini c. 9. Oratoria a Cælare gl. m. in honorem Crucis, a se in Cœlis visæ, tam alius in locis, quam Hierosolymis erecta; ast de cruce non meminit ab Helena inventa f. 728. 630. Verum demus & hoc inviti, Helenam invenisse Crucem Christi, mirari tamen satis non possumus, tot fruita & particulas illius variis in locis cerni, ut iisdem vel plaustrum onerari queat, cum ea tantum fuerint tantæ quantitatis, ut ab uno portari potuerit. *S*av_ogods_oλειαν_o autem vetus Ecclesia exolam omnino habuit; Cum enim insanus Gentilium furor novellis objiceret Christianis, acsi cruces adorarent, retundit hanc Calumniam Tertull. Apol. c. 16, & L. ad Nation. c. 7. 12. Minucius Felix in Octavio p. 33. ex Recensione Jacobi Ouzelii respondet Ethnici: Cruces nec colimus, nec optamus. (Oramus legit Joh. Woverius Comment. in h. l.) *V*os plane, qui ligneos DEos consecratis, Cruces ligneas, ut DEorum vestrorum partes forsitan adoratis Conf. Ambros. Orat. funebri de obitu Theodosii ad Honorium Imperii successorem f. 123. Tom. V. Opp. & Chrysost. Homil. LV. in cap. XVI, Matthæi. Hinc cum Jonas Episcop. Aurelianensis lignum Crucis tive picturam adorandam contendere, eo, quod in tali forma ligni olim Christus passus esset, Claudius Presbyter Ludovici Galliarum Regis illi opposuit, eadem ratione adorandas etiam Virgines, quia Virgo peperit Christum, adoranda præsepio, pannos, quia pannis involutus, in præsepio reclinatus fuit: adorandas spinas, arundines, lanceam, Judæos &c. quia haec instrumenta fuerunt Passionis Christi. Conf. B. Chemnitius Exam C. T. P. IV. f. 41. seqq. Qvīn Nicet. Chon. Lib. II. Annal. in vita Isaaci Angeli testis est, tempore adhuc Friderici Barbarossa, circa Annum Domini M. C. LX, Alemannis sacrarum imaginum adorationem interdictam fuisse. Mittimus hic spurcissimos Turcas, qui in expugnatione Constantinopolis simulacrum Crucifixi tympanis praecuntibus, per fora, per plateas, per vicos, ex urbe ad castra rapuerunt, sputo, luto, jaculis incesserunt, & pileo imaginem capitis dehonestarunt, en! Christianorum crucifixum Deum summis convitiis & blasphemis per irrationem inclamitantes: Cruci etiam Eulogium inscriperunt; HIC EST CHRISTIANORUM DEUS. ut refert Joh. Cyprian. Op. de Cesariis Rom. f. 522. 523. Mittimus Th. Bezan, qui in Colloq. Mompelg, publice aulus est effutire, se ex animo detestari imaginem Crucifixi. Nos licet alias cum Veneranda antiquitate Vocabulo Crucis non lignum l. picturam, sed totum Redemptionis mysterium a Christo in Cruce peractæ, deinde afflictiones piorum intelligamus, non detestamur tamen Crucem, sed simulacrum eam intuemur, anxie recordamur, quam maledicta res sit peccatum cuius causa maledictio Crucis ligno æternum benedictus Messias fuit suffixus, ut nos affereret liberos a maledictione legis & inferni. Intuemur porro Crucem Christi ut tropæum, quo non solum hostes suos infensissimos sed etiam nostros superavit potentissime & in illis glorioissime triumphavit, ut ēπικίον ex 1. Cor. 15. v. 54. 55. 57. & Apocal. XII. 10. nostrum ovantes facere queamus. In Labaro Constantini M. signum Crucis artificiosissime depictum & auro lapillisque pretiosissimis expressum videbatur cum inscriptione: Εν τιμων ακτα Vid. Euseb. L. I. de Vita Constant. c. 28. 31. Orat. de Laud. Eius c. 9. Sozom. H. E. lib. I. c. 3. & Socrates L. I. H. E. 2. Statua quoque Romæ fuit Constantino erecta, dextra manu Crucis signum gestans cum alia Latini Sermonis epigraphe, quam vide apud sacerdos Cit. Euseb. Lib. IX. H. E. 9. de Vita Constant. Lib. I. 40. & L. III. 3. In hoc signo vicimus hostes nostros Spirituales: vicimus Crucis pestiferas, quibus infestabatur Civitas nostra, firmaque spe sumus, fore, ut quam metuimus adhuc luem, DEUS propter nomen Filii sui Crucifixi prorsus a Regno Poloniæ, Patriæ finibus & mœnibus nostris clementissime sit propulsaturus: Vincemus etiam & reliquas belli cœtes, si nos ipsos vincemus prius, & voluntati divinæ nos totos subjugabimus. Intuemur tandem Crucem Christi tanquam signum solatii plenum. Pendet Christus in ara expansis manibus, ut amplexetur cordique imprimat totum genus humanum, & ad se in cœlum trahat. Quo spectant verba dulcissimi nostri Hodegi Joh. XII. 32. Καὶ γὰρ ὁ ψαλτὴς ἐπειδὴ πέποιται πάσις ἴψαυτός. Hæc & alia Oratores nostri meditationibus suis factis studiose explicabunt, neque tamen omnia, quæ de Cruce Christi in medium proferri modo poterant, hoc ordine καθόδηναμιν proferent.

Georgius

*Georgius Henricus Czimbermann. Thorun. demateria
Crucis Christi verba faciet.*

*Andreas Johannides Schleka - Curl. formam illius consi-
derabit.*

Simon Gleinig. Thorun. Crucis altitudinem expendet.

*Gottofredus Weissius Thorun. Argumenta exponet,
quare Christus potius sit cruci affixus, quam alio
supplicii genere affectus.*

*Paulus Georgius Austen. Thorun. Crucem Christi, tan-
quam lectum moribundi contemplabitur.*

*Joh. Fridericus Serner. Thorun. Ostendet, morem si-
gno crucis se signandi non esse illicitum.*

Ad horum oratiunculas audiendas benevolisque censuris commendandas ea qua par est animi propensione invitamus Magnif. & Consultiss. Dn. Dn. Burggrarium Regium, Præsidem, Proconsules, Consules & Scholarchas; Exper. Physicos & Medicos, Pl. Rever. Ministerium, Specstab. U. C. Iudiciorum confessum, aliasque Crucis Christi æstimatorum eximios, ut Actum hunc Oratorium publice habendum frequenti præsentia sua condecorare haud dedignentur, & Recitantium egregios Conatus excitata attentione sua animare velint. Nos contra in id unice in posterum incumbemus, ut reciprocis officiis nostris pietatis ac humanitatis benevolentiam omnium & singulorum Patronorum, Fautorum & Amicorum demereamur. PP. Dominica Palmarum An. MDCCIX. i. e. d. 24. Martii.

113589

113589